

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB C356 van 22/11/97

RESOLUTIE VAN HET RAADGEVEND COMITE EGKS INZAKE DE CLASSIFICATIE VAN SCHROOT

(met eenparigheid van stemmen en twee onthoudingen aangenomen tijdens de
337e zitting op

10 oktober 1997)

1. INLEIDING

Het **Verdrag van Basel** inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen is door de lidstaten van de EU en door de Europese Commissie geratificeerd.

In dit verdrag, dat betrekking heeft op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke en andere afvalstoffen, wordt schroot bij de niet-gevaarlijke afvalstoffen ingedeeld.

De OESO en de Europese Unie hebben hun werkzaamheden op het bovengenoemde gebied op dit Verdrag van Basel gebaseerd.

De OESO heeft op 30 maart 1992 een besluit (92/39 def.) uitgevaardigd betreffende het toezicht binnen de OESO-landen op de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen bestemd voor nuttige toepassing.

De OESO onderscheidt drie lijsten met afvalstoffen (rode, oranje, groene lijst).

Naarmate de afvalstoffen als gevaarlijker worden beschouwd, zijn de op het OESO-besluit gebaseerde kennisgevings- en vergunningsprocedures strenger en dwingender.

Alle soorten schroot hebben steeds op de groene lijst van de niet-gevaarlijke afvalstoffen gestaan.

In de **Europese Unie** wordt de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Gemeenschap geregeld door Verordening (EEG) nr. 259/93 (1), die op de werkzaamheden van de OESO is gebaseerd.

Om deze reden wordt schroot momenteel door de Europese Unie weliswaar als niet-gevaarlijk, maar toch als afval beschouwd.

2. MILIEU- EN VEILIGHEIDSOVERWEGINGEN MET BETREKKING TOT SCHROOT

Vooraleer schroot in de ijzer- en staalindustrie mag worden gebruikt, moet het een speciale behandeling ondergaan zodat het aan een reeks eisen voldoet inzake kwaliteit, milieuzorg en veiligheid, met name van de werknemers.

De veiligheidseisen zijn prioritair en de niet-naleving ervan heeft automatisch tot gevolg dat de lading in kwestie wordt geweigerd.

Zo mag geen enkele categorie schroot het volgende bevatten:

- drukvaten die een explosie kunnen veroorzaken;
- gevaarlijke, ontvlambare of explosieve stoffen; vuurwapens; onzuivere, vervuilende of andere stoffen die een risico voor het milieu en de gezondheid inhouden;
- radioactieve stoffen (radioactief afval is bovendien uitdrukkelijk van het toepassingsgebied van het Verdrag van Basel en de daaruit voortvloeiende voorschriften uitgesloten).

Het gebruik van dit materiaal, dat zonder kwaliteitsverlies volledig en steeds opnieuw kan worden gerecycled, past perfect in een model van duurzame ontwikkeling, omdat het:

- het verbruik van ijzererts, een niet-hernieuwbare grondstof, beperkt;
- een aanzienlijke energiebesparing oplevert.

Bovendien zal het verzamelde schroot vanwege zijn intrinsieke waarde steeds opnieuw worden gerecycled, waardoor er geen overschotten ontstaan die ergens moeten worden gestort of worden gedumpt.

Overigens garanderen de emissienormen die de betrokken bedrijven tijdens de recycling van schroot overeenkomstig hun exploitatievergunning in acht moeten nemen, de bescherming van het milieu.

Afgezien van de voorafgaande behandeling van het schroot is er dan ook geen enkele norm of regel vereist om een hoog niveau van bescherming van het milieu te garanderen.

De ecologische voordelen van schrootrecycling door de ijzer- en staalindustrie zijn onmiskenbaar.

3. ECONOMISCHE OVERWEGINGEN MET BETREKKING TOT SCHROOT

De schrootbevoorrading is van vitaal belang voor het behoud en de ontwikkeling van de communautaire ijzer- en staalindustrie.

De intra- en extracommunautaire handelsstromen vertegenwoordigen jaarlijks in totaal bijna 100 miljoen ton schroot (2), waaronder:

- meer dan 20 miljoen ton invoer en bijna 25 miljoen ton uitvoer (intra- en extracommunautair);
- tussen 50 en 60 miljoen ton schroot dat binnen de EU wordt verzameld en verwerkt.

De communautaire ijzer- en staalindustrie verbruikt circa 90 miljoen ton schroot per jaar. Dit is bijna een kwart van het wereldverbruik.

Voor een basissector als de ijzer- en staalindustrie is het van levensbelang dat de bevoorrading met grondstoffen, en in het bijzonder met schroot, in optimale omstandigheden verloopt, zowel wat de kwaliteit als de prijs betreft. Op de wereldmarkt voor grondstoffen moet schroot, zoals trouwens ook ijzererts, met andere materialen concurreren.

Daarom kan elke ongerechtvaardigde, beperking van het vrije verkeer van schroot of elke pejoratieve omschrijving, zoals afval, problemen van commerciële en/of technische aard veroorzaken en de concurrentiepositie van de schrootverbruikende industrie in Europa in gevaar brengen.

Hoewel schroot op de groene lijst staat, betekent dit niet automatisch dat er geen normen of beperkingen kunnen worden opgelegd waarin specifieke eisen worden gesteld, die in het geval van schroot echter niet gerechtvaardigd zijn. Bovendien ontstaat er concurrentievervalsing als gevolg van interpretatieverschillen bij de verschillende overheden of landen.

Een voorbeeld hiervan is het recente besluit van het United States Environmental Protection Agency (EPA) waarin wordt bepaald dat de milieuwetgeving niet van toepassing is op secundaire metalen. Dit besluit ligt duidelijk in de lijn van de onderstaande argumentatie. Het gelijktijdige bestaan van verschillende wetgevingen bij twee handelspartners zal de internationale situatie er evenwel niet eenvoudiger op maken en dit zal zich bij de betrokken Europese ondernemingen in de schrootsector op commercieel vlak doen gevoelen.

Het etiket "afval" dat schroot momenteel krijgt opgeplakt, kan alleen maar een negatieve terugslag hebben op de prijzen en het imago, niet alleen van schroot maar ook van staal in het algemeen als een recyclebaar product, wat niet gerechtvaardigd is.

De economische voordelen van schrootrecycling door de ijzer- en staalindustrie zijn onmiskenbaar.

4. ALGEMENE VASTSTELLINGEN

Niet alleen in de Europese Unie, maar ook in de rest van de wereld is schroot een onmisbare grondstof voor de bereiding van speciaal staal (bv. gelegeerd staal, roestvast staal) en staal voor algemeen gebruik, zowel volgens het (geïntegreerde) ruwijzer- als het elektrostaalprocédé.

Het in de ijzer- en staalindustrie gebruikte schroot, een product dat onder het EGKS-verdrag valt, is derhalve een onvervangbare grondstof.

Het Raadgevend Comité EGKS stelt vast dat het Europees Parlement heeft aanbevolen schroot niet meer als afval aan te merken.

Het Raadgevend Comité stelt vast dat de Verenigde Staten schroot niet als afval, maar als een product beschouwt.

Dit is een logische en redelijke benadering, zowel uit economisch en milieuoogpunt als wat de bescherming van de werknemers betreft.

Door de ontwikkeling van het elektrostaalprocédé in de afgelopen jaren, waarbij meer schroot wordt verbruikt dan bij het geïntegreerde procédé, is het schrootgebruik aanzienlijk gestegen, waardoor de onderstaande resolutie nog aan belang wint.

5. HET RAADGEVEND COMITE EGKS:

- stelt derhalve vast dat de terugwinning van schroot en met name de scheiding ervan van andere materialen wordt vergemakkelijkt door de fysische eigenschappen ervan, zoals ferromagnetisme en een hoog soortelijk gewicht;
- is ernstig bezorgd over het feit dat de bestaande wetgeving alle categorieën schroot zonder enig onderscheid als afval bestempelt, zonder ermee rekening te houden dat dit schroot zodanig kan zijn bewerkt dat het direct in de ijzer- en staalindustrie kan worden gebruikt;
- is van mening dat voor de verschillende categorieën schroot, die aan een reeks objectief verifieerbare definities en eisen beantwoorden, verschillende specificaties gelden;
- wijst erop dat dankzij deze specificaties, voorzover zij chemische en fysische eigenschappen betreffen, schroot aan een reeks eisen van voldoen, met name op het gebied van kwaliteit, milieuzorg en bescherming van de werknemers;
- moedigt in dit verband de Commissie aan haar inspanningen voor coherente Europese normen, met name met betrekking tot de controle op de radioactiviteit, voort te zetten;
- legt er sterk de nadruk op dat schroot een waardevolle grondstof is, aangezien:
- de verwerking van schroot voor mens noch milieu risico's inhoudt,
- schroot steeds opnieuw kan worden gerecycled, zonder verlies van essentiële eigenschappen,
- schroot via relatief eenvoudige en goedkope procédés kan worden getransformeerd in een product dat gelijkaardig is aan het oorspronkelijke product.

- sluit zich volledig aan bij de aanbeveling van het Europees Parlement in de communautaire wetgeving schroot niet meer als "afval" aan te merken

In het licht van het bovenstaande dringt het Raadgevend Comité EGKS er sterk op aan schroot als een "product" aan te merken, het van de OESO-lijsten van "afvalstoffen" te schrappen en het niet meer onder de EU-voorschriften inzake afvalstoffen te laten vallen.

Voetnoten :

1. PB L 30 van 6. 2. 1993, blz. 1.
2. Voor 1995.
3. PB C 261 van 9. 9. 1996, blz. 150.

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](http://www.vito.be) 10/12/1997

Ontwerp [EMIS](http://www.emis.vito.be).